

ПРОТОКОЛ

№ 214

гр. Перник , 17.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на седемнадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: КАЛИН К. БАТАЛСКИ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-
ПАЛАЗОВА

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
и прокурора Анита Благоева Джамалова (ОП-Перник)
Сложи за разглеждане докладваното от МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-
ПАЛАЗОВА Въззивно административно наказателно дело №
20211700600142 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:48 часа се явиха:

Сложи за разглеждане докладваното от съдия Динева-Палазова.

ВАН дело номер 142 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10.48 ч. се явиха:

Подсъдимият Г. Й. Й. редовно призован се явява лично и с адв. Д.

За Окръжна прокуратура прокурор Д.

Адв.Д. – да се даде ход на делото.

Прокурор Д. – да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Д.: Уважаеми окръжни съдии, водим и моля да допуснете като свидетел
лицето Г.Д.М. която посочихме в предното съдебно заседание и която ще даде ценни
сведения относно начина на работа в кантората, както и относно конкретния случай.

По отношение на задължението да посочим имената на лицата, които са били стажанти в кантората през 2019 г., както ни задължи съдът, няма да можем да изпълним определението, тъй като сме в невъзможност да го направим -нямаме контакт с тези хора, не водим регистър на стажантите, а и знаем само техните малки имена.

Прокурора: Да се допусне до разпит свидетелката.

Съдът, след съвещание, намери, че следва да се допусне до разпит свидетелката Г.М. поради което

ОПРЕДЕЛИ

Допуска до разпит свидетелката Г.Д.М..

В залата влиза Галя М..

Съдът пристъпи към снемане самоличността на свидетелката, както следва:

Г.Д.М. – ЕГН *****, родена на 12.07.1977 г. в гр. С.З., на 44 г., българка, с висше образование, без родство и дела със страните, адвокат съм в САК, неосъждана, неомъжена.

Самоличността се сне по лична карта №647728144 издадена от МВР-София на 25.06.2018 г.

Предупредена за наказателната отговорност по чл.290 от НК. Обеща да говори истината.

Пристъпи се към разпит на свидетелката.

Свидетелката М. - Познавам адв. Г.Й. от 2015 г. Кантората, в която работим се състои от 5-6 адвокати. Занимаваме се с почти всички клонове на правото, със случаи свързани с ПТП. Колегата Г.Й. работи и в наказателната и гражданска правна част. Хората, които работят в кантората сме в течение с делата си един на друг. Правим графици, за да не се отлагат делата. Когато дойде клиент в кантората се приготвя папка, в която се надписват неговите лични данни и адрес за контакти, ако не можем да контактуваме директно с лицето се записва някой негов близък или роднина. В папката се събират набор документи и след събирането започваме да работим. Еwentуално, ако има отказ и не са се разбрали със съответната застрахователна компания, пристъпваме към завеждане на исково производство по съдебен ред. Зная за кой случай става въпрос. Визуално за клиентката и майка й, може да не ги разпозна, но зная случая, защото е рядко пълнолетно лице да дойде с майка си, или с някой от родителите си. Не е нехарактерни или аз или стажантите, които имаме в кантората да попълват

съответните документи, не само тази декларация. Практика е да изпращаме съответните документи по имейл, по пощата или по някоя куриерска фирма. Това е техническа дейност, която отнема доста значително време от работата на адвоката. В кантората разполагаме с 1,2,3 стажанти, които се занимават със събирането на документите и изпращането по пощата, по имейла, включително на стажантите се възлагат да осъществят контакт с хората, попълвайки такива декларации. Това е принципа ни на работа. За колегата Й. разбрах, че той е подпълнил декларацията, със сигурност по данни на лицето. Вероятно е и аз да съм пуснала точно тази декларация, защото това обстоятелство никъде не го отбелязваме, в папката мога да кажа кои документи аз съм подпълнила, но дали точно аз съм подпълнила плика и съм го изпратила, не мога да твърдя категорично.

На въпроси на адв.Д..

Свидетелката – случаите ни са общи. Аз познавам случаите на колегата и той познава моите случаи. Другите колеги също са в течение на случаите и това е в интерес на клиентите, да не се бавят делата. Процесното дело приключи, дамата получи своето обезщетение и в последствие беше освободена от заплащане на държавна такса по делото. Това процесното дело от 2019 г. беше прекратено и иска беше заведен наново. Това дело, колегата Й. е изключителен добросъвестен колега, познавам и съпругата му, тъй като работим от доста време заедно, има две прекрасни деца, умен, прилежен в работата си и в никакъв случай не може да извърши нещо нередно. Но след това дело, аз самата съм притеснена, тъй като също съм подпълвала не малко такива документи и не знам дали на човека, когото съм ги изпратила, лично слага подписа си или някой друг, вместо него.

На въпроси на прокурорът.

Свидетелката - през 2019 г., м.10 и м.11 имаше мой стажант Р.П., имаше и момче С., който беше стажант на колегата. Не помня по това време дали беше Петя, но не съм сигурна, тя беше на колежката. Аз не съм контактувала с нея. В кантората нямаме регистър, в който да записваме стажантите. Тези стажанти нямат определено работно време, не им се заплаща, а това е в тяхна полза, ако станат адвокати да знаят къде да отидат, как да съберат документи. Нямат работно време и нямат ключ от офиса. Те изпращат документи подготвени от нас. Провеждаме разговор с клиента, повече хора имат трудова дейност, но на пенсионери и тези, които нямат средства подпълваме тези декларации. Когато дамата дойде да разговаряме в офиса, тя дойде с майка си и от разговора от колегата ми, когато са се запознали, са били с майка си. Проведохме разговор и тя каза, че не работи. Когато изпращаме декларациите се казва на лицето, когато я получи да свери данните в нея, дали съответстват на действителното положение.

В конкретния случай защо така се получило, нямам представа.

На въпроси на адв. Д..

Свидетелката – тук се изчакваше да приключи наказателното дело. По този случай е изготвена една единствена декларация, когато чакахме да се насрочи делото, за да се представи тази декларация за освобождаване. Това е видно от времето, когато е изготвена, това е преди образуване делото в ОС-Перник.

На въпроси на съда.

Свидетелката - декларацията по-скоро е била изпратена, аз с хората не съм се срещала. Може и аз да не съм била в офиса. Това са двата варианта.

Прокурорът – нямаме повече въпроси. Няма да соча други доказателства. Само държа да отбележа, че в предишно съдебно заседание е записано, че съда задължава подсъдимият да представи списък на стажантите, които са работили в кантората към инкриминирания момент, но до момента не е представен такъв. В делото няма допусната тази свидетелка.

Адв. Д. – ние нямаме такъв списък. Няма да соча други доказателства.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

Приключва съдебното дирене.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Прокурорът – моля да потвърдите решението на ПРС като правилно, законосъобразно и обосновано. Считам, че от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че подсъдимия Й. е извършил престъпление по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. По отношение на обективната страна безспорно е установено, че именно той е подписал и изготвил молбата представена пред ПРС, въпросната декларация за имуществено съС.ие на своята клиентка, като няма никакво значение дали той или някой друг е написал адреса и е пуснал писмото в пощата, защото представянето е именно от името на адв. Й. и след като той е изготвил и подписал тази молба до ОС-Перник, няма никакво значение кой в кантората е надписал пощенския плик, технически кой го е заместил. Тази молба е депозирана от негово име и с неговия подпис, което той не отрича. Що се отнася до субективната страна считам, че всички тези обяснения, как видите ли с клиентите контактували стажанти, пък после не контактували, защото разпитания в предходното заседание свидетел твърди, че когато прочетох неговите показания, стигнах до

убеждение, че в тази кантора царя един хаос, идват някакви хора, работят нещо, правят нещо. Днес адв. М. обясни, изясни, че нещата не са точно така, а че стажантите правят каквото им се подготви от съответния адвокат, така, че отговорността за това, което влиза в съда и което излиза от кантората е изцяло на адвоката, който води делото, който е подготвил тези книжа. Законът е предвидил, че съда трябва да приеме заверката от страна на адвоката почти като нотариална заверка. След като имаме такова високо доверие от страна на закона в адвокатската професия, приемаме и една много висока отговорност, за това, че той трябва да е убеден, че това, което се представя пред съда е един истински документ. В конкретния случай той е представил неистински документ. Не е допустимо такова отношение към адвокатската професия. В конкретния случай считам, че той много добре е знаел, че тази декларация не е подписана от неговата клиентка, макар, че нямам никакви доказателства за това, кой е съставил неистинския документ, а и няма такова обвинение и затова моля да потвърдите решението на ПРС.

Адв. Д. - моля да отмените решението на ПРС, с което моя доверител беше признат за виновен за извършено престъпление по чл.316, вр.чл.309 от НК и на основание чл. 78 а от НК, беше освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, глоба в размер на 1000 лв. На първо място считам, че решението на ПРС не беше обосновано и на второ място беше незаконосъобразно и постановено в противоречие с целия събран доказателствен материал. От фактическа страна съдът правилно е възприел, че с разпореждане на съдията докладчик по дело № 574/2019 г. по т.дело № 94 от 2019 г. при ОС-Перник, поради установена нередност е оставено без движение до внасяне на държавна такса в размер на 1 200 лв., съотносима към цената на иска, с което съдът е бил сезиран от свидетелката Крумова. Неправилно обаче, поради неговата недоказаност се явява възприетото от фактическа страна от съда, затова, че именно обвиняемия е бил получил разпореждането по делото и се е запознал с неговото съдържание. Съдът е приел, че в изпълнение на горното на 29.09.2019 г., Й. подписал декларация за материално и гражданско съС.ие на св. Крумова. За този извод съдът не е заложил никакви мотиви, каквото становище чух и днес от страна на Окръжна прокуратура. Становището на Окръжна прокуратура беше изразяването само на едни предположения и хипотези, които в никакъв случай не могат да се приемат за безспорно установени, а чл. 303 от НПК забранява краен съдебен акт да почива на предположения и хипотези. Освен това искам да заявя, че приетото от съда е вярно по отношение на това, че подзащитния ми, не може да му бъде търсена отговорност за деяние, при извършването на което липсва умисъл. При положение, че съдът е приел, че Й. е съставил декларацията на 29.09.2019 г., а разпореждането на съда е издадено двадесет дни по-късно, то няма как обосновано да бъде прието, че моя доверител е действал умишлено. Не се спори, че Й. е лицето подпълнило декларацията, не се спори по факта, че Й. не е присъствал при

подписването на декларацията, т.е. той не е могъл да знае, че тя не е подписана от Крумова, а от друго различно от нея неустановено по делото лице. Отделно от това в противоречие с доказателствата по делото, съдът е приел, че именно обвиняемият е лицето изпратило по пощата до Окръжен съд-Перник настоящата декларация. Безспорно е, че от молбата за освобождаване на свидетелката Крумова от разноси по делото, поради липса на достатъчно средства е подписана от него. Съдът обаче е пропуснал да направи анализ в посока, че тази молба е подписана именно от доверителя ми поради причината, че същата е представена пред него подписана и поради тази причина е следвало да бъде входирана в ОС-Перник на 06.11.2019 г. Съдът е приел, че за това обстоятелство обвиняемият не е уведомил свидетелката ищца по делото образувано пред ОС-Перник, което е напълно логично, тъй като Й. е бил с пълното съзнание, че декларацията е била подписана от свидетелката Крумова. Неправилен е извода, че свидетелката Крумова не била запозната с неговите действия и не били съгласувани с нея. Такова изрично запознаване и съгласуване не е било необходимо при положение, че Й. е разполагал с пълномощно по делото, включващо подробно представителство и не е изискано съгласуване за всяко предприето от него действие за цитираното дело. Считам, че не излагането на мотиви и излагането на такива в противоречие със събраните доказателства е винаги съществено процесуално нарушение. Това е моето становище по фактите. По правото искам да обърна внимание по няколко пункта, по които може да се направи категоричен и безусловен извод, че на практика няма извършен състав на престъпление. При липсата на каквато и да било обосноваост съдът е отхвърлил защитната теза без да изложи каквито и да било аргументи за това и без да се позове на каквито и да било доказателства и съвсем голословно е посочил, че изградената защитна теза не издържа проверка на доказателствата. Това е тезата на ПРС и тя свършва до тук. Не са посочени на кои доказателства не издържа защитната теза. Текстът на приложената към молбата декларация е изпълнен от Й., както и че подписът върху молбата с която декларацията е изпратена за прилагане към материалите по образуваното пред ОС-Перник дело е положен от Й.. Безспорно е, че подписът под цитираната декларация, не е положен от Крумова. Безспорно е установено, че текстът върху пощенския плик с който тези документи са изпратени за прилагане към материалите по делото не е изпълнен от Й.. Съдът, обаче заключава, че това обстоятелство е било ирелевантно, въпреки, че посочва цитираните доказателства. Не става ясно какъв извод е направил на тяхна база. Това, че пликът не е подпълнен от подзащитния ми следва да бъде тълкувано единствено и само в липсата на умишъл за извършване на престъпление, включително и с оглед на датата на която съдът е приел да е попълнена декларацията - 29.09.2019 г. Съпоставен с датата, на която подобно доказателство включващо департирането на такава декларация е изискано на 19.10.2019 г. Това е повече от 20 дни преди да бъде възможно да има съставомерно поведение, а една такава дейност по смисъла на закона

няма как да бъде третирана като престъпност. Липсата на мотиви за дадения извод винаги е съществено процесуално нарушение, а от изложеното направено от съда, категорично не може да се приеме, че това са мотиви. На базата на кои доказателства съдът е приел за безспорно установено и доказано извършеното от Й. престъпление. Така за защитата не става ясно на базата на кои доказателства съдът заключи, че от правна страна обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 316, във вр. чл. 309 от НК. Тук съдът е допуснал още едно съществено процесуално нарушение, като е допълни волята на представителя на държавното обвинение в съдебното решение, каквото обвинение обаче моя доверител не е имал повдигнато в хода на досъдебното производство. Съдът е приел, че от обективна страна деянието е осъществено чрез действие на 06.11.2019 г. Съдебната практика е, че прокуратурата е органът, който решава кое лице да привлече в качеството на обвиняем, както и за какво точно престъпление, респективно следва да изложи в своята диспозитивна част всички обективни и субективни признаци на конкретното извършено престъпление. Ето защо, съдът няма право да поправя волята на прокуратурата. Правилно съдът е посочил, че престъпния състав на чл. 316 от НК е субсидиарен спрямо предходните състави на документите за престъпление, защото изпълнителното деяние се изразява само и единствено в ползването на опорочения документ, доколкото той се представя за да удостовери включените в него факти и обстоятелства. Съдът е пропуснал да посочи, че същата тази норма на чл. 316 от НК освен, че е бланкетна, тя я препраща към нормата на чл. 309 НК, което изисква и тази норма да бъде попълнена с конкретно съдържание, а именно в обвинението следваше да бъде посочено целта на ползването на документа. Това е изключително важно, което сега цитирам и което по-надолу ще развия. Именно в това обвинение следва да бъде посочено целта на ползването на документа, за да се докаже съществуването, прекратяването на права и задължения. Ползването на документа по смисъла на чл. 316 от НК, изразява в неговата употреба пред трети лица и то съобразно предназначението му за установяване на определени факти с правно значение. Това обаче следва да бъде свързано със самия деец. При ползването на неистински частен документ следва да цели увреждането на свои лични правни отношения. В конкретния случай дори да приемем, че представената пред ОС-Перник декларация е частен документ, което също според мен не е така, то с нейното представяне не се урежда, удостоверяват, прекратяват права или правни отношения и няма опасност да бъдат уредени никакви правни отношения. Правните последици за този документ, не засягат по никакъв начин Й., а законът предвижда да се носи само и единствено когато деецът извърши лъжливо документиране в своя полза. В постановлението на Пленума на ВС №3 от 1982 г. се посочва, че предмет на документните престъпления по Наказателния кодекс са конкретни и изрични писмени изявления на определени лица, които имат пряко или косвено правно значение. Документът съдържа факти или обстоятелства, или пък

твърдения за съществуването или не на такива факти или обстоятелства, които пораждат, изменят, погасяват или установяват права и задължения или някакви конкретни правоотношения. Правното значение е задължителен и съществен елемент на документа и по метода на противното, ако материализираното волеизявление на съответния документ няма правно значение при лъжливото документиране не биха се увредили, или не би се създадо опасност от увреждане на обществените отношения свързани със самото документиране. А след като не се увреждат или не се застрашават от увреждане обществени отношения, такова деяние не би било обществено опасно и съответно не би било обявено от закона за престъпление, съответно наказуемо. Самата процесна декларация няма удостоверителен характер по смисъла на чл. 313 НК. Тази декларация има само декларативен характер. От нея не произтичат нито косвено, нито правни последици. Гражданският съд е този, който събира доказателства и преценява сам на собствено основание кого и в каква степен да освободи от заплащането на държавна такса. За удостоверяване на останалите обстоятелства посочени в чл.83, ал.2 от ГПК, подаваната информация и според закона, и според съдебната практика има само оповестителен характер. Също така в тезата на обвинението липсва и посочването на специална цел, а такава не може да бъде изведена по никакъв начин и има забрана за тълкуване за волята на обвинението, а съдът в своето съдебно решение си е позволил да направи именно такова. Специалната цел, за да се докаже, че някакво право, задължение или правоотношение съществува или не, дали дадено субективно право е изменено или прекратено, или задължението като цяло съществува или липсва, следва да бъде изведена на базата на целия доказателствен материал и да бъде категорично установена и доказана, каквото не е сторено от ПРС. В решението си ПРС посочва, че престъпление по чл. 316, във вр. чл. 309 от НК е довършено в момента, в който лицата, на които документът се представя, узнаят за него. Но това нещо важи само, единствено за документите, които имат правно значение и за тези, които нямат декларативна част, а безспорно за конкретния случай се касае за документ с такава декларативна част. Освен това лицето, пред което е представен този документ, за да бъде съставомерно деянието, следва въз основа на него да удостовери включените в него факти, а това в конкретния случай е невъзможно, поради което и процесната декларация не осъществява състав на престъпление по чл. 316 във вр. с чл. 309 от НК. Това е диспозитива на решение № 453/2010 г. по нак. дело № 420/2010 г. на I нак. отделение на ВКС. Твърдението на съда, че деянието е възприето като престъпление в конкретния случай е било довършено в момента, в който съдията докладчик, запознавайки се с представения по делото документ е пристъпил към извършване на съответните действия във връзка с отразеното в него, а от друга страна обосновава защитна теза, че отразената пред съда декларация, няма правно значение. Всъщност от подаването на подобна информация съгл. чл.83 от ГПК не следват никакви задължителни съдействия от страна на гражданския съд. Липсват критерий при

наличието на които съдът да бъде задължен на база на тази декларация да освободи конкретно лице от заплащането частично или пълно на държавни такси. Напротив, пак съгласно чл. 83 от ГПК, тази декларация има само сезираща функция на съда и съдът следва да събере по своя преценка доказателства дали декларираното отговаря или не на действителното фактическо положение и след това да прецени дали са налице основанията за освобождаване от внасянето на държавни такси. От субективна страна съдът е приел, че деянието е било извършено с пряк умисъл. По отношение на пороците допуснати в хода на досъдебното производство искам да отбележа, че още в хода на подготвителната фаза на същинския процес са били допуснати и много съществени процесуални нарушения във връзка с бланкетната норма на чл. 316 и чл. 309 и считам, че моя доверител на практика, според мен, няма повдигнато съставомерно обвинение за извършено престъпление. От друга страна ние предложихме на съда, ако приеме, че моя доверител е извършил престъплението за което е обвинен, да приеме, че в конкретния случай се касае за деяние, което е малозначително по своята същност, тъй като на първо място не са настъпили каквито и да било правни последици, и на второ място тази жена е била освободена по второто идентично дело на ОС изцяло от държавни такси, вече при коригираните вярно отразени факти в декларацията, поради което считам, че съда следва да приеме, че са налице признаците на чл. 98, ал.2 от НК, както поради липса на обществена опасност, така и поради личността на самия деец. Има перфектни характеристични данни, млад човек, няма данни да е извършил каквито и да било противообществени прояви, семеен е, с 2 деца. В жалбата си до Вас съм изложил многобройна съдебна практика, която съм сигурен, че Вие добре познавате и ще вземете предвид при постановяване на Вашия съдебен акт.

Подсъдимият - поддържам казаното от адв. Д..

Последна дума на подсъдимият - моля да бъде признат за невиновен и да отмените решението на ПРС. Нямам намерение и никога не съм имал намерение да извършвам каквито и да е престъпления и деяния, с които бих могъл да дискредитирам себе си и в лично качеството и като адвокат. Считам, че след като съм завършил университет, съм смятал да се занимавам с адвокатура. По никакъв начин не съм се дискредитирал и пред клиентката Крумова, делото приключи, спечелихме производството, тя беше освободена от държавни такси. Моля да ме оправдаете, с оглед изложеното от моя защитник и на база на това, че не съм извършил конкретното деяние.

Съдът се оттегли на съвещание.

След тайно съвещание, съдът постанови диспозитива на решението си.

Съдът обяви на страните диспозитива на решението си, като им разясни, че

мотивите е бъдат изготвени в законоустановения срок.

Съдебното заседание приключи в 11.50 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____